

grundbeløb, og når man så prøver at spørge, om det var muligt, man kunne stemme for en sådan dagsorden, er svaret: Nej, det kan man ikke.

Det er sådan set mærkeligt, for så vidt jeg har forstået det, deltager Venstre overhovedet ikke i finanslovforhandlingerne. De har sådan en sidevognseffekt i forhold til De Konservative, hvor de har aflagt en eller anden musketered. Det synes jeg da selvfølgelig er meget morsomt. Men når de overhovedet ikke deltager, hvad problem har Venstre så egentlig med at stemme for sådan et forslag?

Det er meget svært at se, hvad substansen er i, at man heller ikke i dette spørgsmål ved, hvor man har Venstre.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Selv om jeg ikke så ofte har siddet med ved bordet, når der er blevet diskuteret og forhandlet finanslov, ved jeg dog, at hovedparten af en finanslov netop bygger på de love og regler, som Folketinget har vedtaget. Altså der er intet til hinder for, at man, så sent som en time før forhandlingerne går i gang om finansloven, kan vedtage noget her i Folketinget, og så er det selvfølgelig bare forudsat, at det er det, der som minimum skal med i finansloven. Det kan man sagtens gøre.

Næh, problemet med finanslovforhandlingerne er, at de foregår bag lukkede døre, og så kan Venstre komme ud bagefter og sige: Nå ja, vi indgik et kompromis, vi fik ikke alt det, vi godt kunne tænke os, og bla, bla, bla.

Lad os nu få vedtaget nogle ting, nogle minimumsting, som vi vil have med i finansloven, for ellers må vi jo konstatere, at Venstre mener, at servicen på ældre-, syge- og handicapområdet er tilstrækkelig, og at servicen på hele psykiatriområdet er tilstrækkelig. Vi må konstatere, at Venstre ikke mener, der skal øgede ressourcer til de syge, de ældre, de handicappede og de sindslidende. Vi må konstatere, at Venstre ikke mener, at det, der bliver vedtaget her i Folketinget, skal efterleves i hele landet.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken, og jeg skal meddele, at afstemningen om det fremsatte dagsordensforslag først vil finde sted på torsdag.

Karen Højte Jensen (KF):

Med fare for at blive korrekset af fru Kirsten Jacobsen, vil jeg alligevel tillade mig den frihed at sige, at det her jo er blevet en debat med, om jeg så må sige, »alt godt fra havet«.

Og så vil jeg sige, at i forhold til en regering, der har 45 minutters taletid, har de enkelte partier kun 10 minutters taletid, og derfor vil der være mange hjørner, man simpelt hen ikke har tid til at komme omkring.

For Det Konservative Folkeparti er det et vigtigt og selvstændigt mål at sikre alle mulighed for at få en tryk og værdig tilværelse, og det uanset om man er gammel, om man er handicappet, om man er syg og svag, om man er sindslidende, eller hvad det nu måtte være.

Jeg vil i starten koncentrere mig om ældreområdet. Det er jo en gruppe, som har behov for individuelle løsninger. Ældre er akkurat lige så forskellige, som alle andre er, og derfor må man selvfølgelig tage det som udgangspunkt, og jeg er sikker på, at hvis vi ikke lærer det nu, vil vi lære det lidt længere fremme i tiden, hvor de kommende generationer vil have helt andre krav til den offentlige service end dem, vore meget beskedne ældre i dag har.

Men jeg vil også godt understrege, at langt de fleste ældre lever et godt liv. De fungerer godt, de er selvhjulpne, og de er tilfredse. Men der er fortsat en række ældre, som ikke får den nødvendige hjælp.

Når man skal give de ældre hjælp, drejer det sig først og fremmest om at se på deres selvbestemmelse, deres individualitet og deres tryghed. Det er nøgleordene. Det her med standardløsninger duer simpelt hen ikke. Jeg mener også, det er helt afgørende, at det drejer sig om decentrale og individuelle løsninger, der er tilpasset den enkeltes situation, frem for detaljerede, centralt besluttede løsninger.

Det er klart, at kommunerne på den baggrund skal differentiere deres initiativer; der skal være mangfoldighed og fleksibilitet til stede. Netop friheden til at vælge er meget væsentlig for de ældre.

Noget, der er vigtigt for alle – i øvrigt alle de grupper, som er omfattet af denne forespørgsel – er jo netop boligen. For de ældre drejer det sig om at blive længst muligt i eget hjem, og det, må jeg sige, fortolkes en gang imellem ganske forkantet; det begreb skal bestemt ikke bruges til at nedtone betydningen af en særlig boligpolitik på ældreområdet.